

จากหนังสือ..ถ้าความรัก..ทำให้เราร้องไห้..

ความทรงจำเป็นสิ่งที่มีค่ามาก สำหรับคนบางคนโดยเฉพาะคนที่มีความรักที่ใช้กับคนรักยังเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานที่หลายคนหงุดหงิดต้องระลึกไว้ในความทรงจำ ต้องถนอมดูแลให้ดีหลายคนจึงไม่อาจตัดใจจากวันเก่าๆ ได้เสียก็เพราะมีความสุขกับการได้คิดถึงอะไรดีๆ ที่ผ่านไปโดยลืมนึกไปว่า

สิ่งที่ผ่านไปแล้วจะไม่มีวันย้อนกลับคืนมาได้อีกหากจะต้องตัดใจลืมหรือเดินจากอดีตมาก็ไม่ได้ก็เพราะเหตุผลที่ว่า "เสียเวลา"

ที่คบกันมาบางคนคบกันมานานจนแทบจำไม่ได้ว่าเคยยิ้มให้กับความรักครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ เพราะหลังๆ มากก็อยู่แต่กับความทุกข์จนนึกภาพความสุขไม่ออก แต่ก็ไม่กล้าเลิกเพราะยังคิดถึงวันเก่าๆ แค่เสียเวลาที่ยาวนานที่คบกันมาเนิ่นนาน โดยไม่คิดเลยว่า ทุกๆ วันของวันนี้ พรุ่งนี้และวันต่อไปก็จะกลายเป็นเพียงวันเก่าๆ ที่น่าเสียใจและ...เวลาที่ผ่านไปเสียใจก็เพิ่มขึ้นๆ จริงๆ แล้ว วันคืนในอดีตไม่ได้สร้างประโยชน์อะไรให้กับเราเลยนอกจากมีไว้ให้ นึกถึง อาจจะทำให้เรายิ้มได้บ้าง แต่ทำให้เราคาดหวังไม่ได้เราจะไปหวังว่าวันหนึ่ง วันเหล่านั้นจะกลับมา หรือจะไปเฝ้าฝันว่าความสุขเหล่านั้น

ยังคงเป็นปัจจุบันหรือลોકตัวเองว่าตอนนี้ทุกอย่างยังคงเป็นเหมือนเดิมก็ยังก็แล้วแต่คือการลોકตัวเองทั้งนั้นยอมรับเถอะว่าทุกอย่างได้ผ่านไปแล้ว

และจบไปแล้วความทรงจำเป็นเพียงภาพลวงตาเท่านั้น เวลาที่ผ่านมาไม่ว่าจะ 1 ปี 5 ปี

หรือกี่สิบปีก็ไม่ได้มีความหมายมากไปกว่า..หนึ่งวันข้างหน้าที่เราจะต้องมีชีวิตใหม่ที่เรจะต้องเริ่มต้นใหม่เมื่อคนเราต้องอยู่กับปัจจุบันเพื่อที่จะสร้างอนาคตให้ตัวเองไป ด้อยอยู่ในอนาคตที่ดีเวลา 10 ปี กับวันคืนที่เคยหวานชื่นไม่ได้ยิ่งใหญ่ไปกว่า 1 วันแห่งการเริ่มต้น1 วันแห่งการแปรเปลี่ยนชีวิตของเราทั้งชีวิตให้ดีกว่าที่เป็น

"หากจะเสียเวลาละ"

ไม่ต้องเสียเวลาที่ยาวนานหรือให้เสียเวลาในวันข้างหน้าที่จะอดทนคบไปทั้งที่ไม่มีอะไรแล้วจะดีกว่าแล้วยังจะมาเสียเวลาอดีต..นึกดูดีๆ ว่าเสียเวลาอนาคต ดีกว่าไหม "

ที่มา : loverz..